தனியரசு அமைப்பதற்கு வலுவான பொருளாதார அடித்தளம் அவசியம்

தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பதற்கு ஒரு வலுவான பொருளாதார அடித்தளம் அவசியமாகும் என்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் பிரதித்தலைவரும் விடுதலைப் புலிகள் மக்கள் முன்னணித் தலைவருமான எடுத்துரைத்தார்.

சமீபத்தில் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற பனைவள ஆய்வரங்கில் உரையாற்றிய தனியரசுக்காக நாம் போராடும் அதேவேளை தன்னிறைவான பொருளாதார கட்டுமானத்தை அமைப்பதற்காகவும் போராட வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

தொடர்ந்து பேசுகையில், “இன்று சிங்கள தேசம் எம்மீது விதித்துள்ள பொருளாதாரத்தடை என்பது நாங்கள் எமது தேசத்து பொருளாதார வாழ்வை கட்டிஎழுப்ப எங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சந்தர்ப்பமாகக் கருதவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டினார்.

அவர் பேசியபோது கீழ்க்கண்டவாறு தெரிவித்தார்.

“எங்கள் தேசத்திற்கு தேவையானதை நாமே உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், எங்கள் தேசத்தில் விளைவதையே நாங்கள் உணவாகக் கொள்ளவேண்டும். நாம் எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து தங்கு நிலையிலிருக்கும் எங்கள் பொருளாதாரத்தை விடுவிக்க போராட வேண்டும்.”

“இன்றைய சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, எங்களது இயற்கை வளங்களை இனங்கண்டு ஓர் சுயபூர்த்தியான பொருளாதார வடிவத்தை இன்று நாம் கட்டியமைக்க வேண்டும். நாளைய தமிழீழ தேசத்தின் தன்னிறைவான பொருளாதார அமைப்பிற்கான வழிகாட்டியாக இந்த வடிவம் அமையவேண்டும்.”

“பனைவளம் என்பது, வட தமிழீழத்திற்கு இயற்கை தந்த வரமாகும். ஒரு காலத்தில் பனையின் பயன்கள் எங்கள் மக்களின், ஒரு பகுதி வாழ்வுத் தேவையை நிவர்த்திசெய்தன. ஆனால், இன்று எங்கள் தேசம் முழுவதும், நிறைந்து, பரவிப் போய்க்கிடக்கும் பனையின் பலாபலன்களை நாம் பயன்படுத்தாது விடுகின்றோம்.”

“இந்தநிலை மாறவேண்டும். பனையின் பயன்களை எங்கள் பொருளாதார நிவர்த்திக்காக நாம் பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்குரிய திறவுகோலாக - வழிகாட்டியாக, இந்தப் பனைவள கண்காட்சியும் ஆய்வரங்கும் பயன்பட வேண்டும்.” என்று குறிப்பிட்டார்.

யாழ் பல்கலைக்கழகவிஞ்ஞான மன்றமும், பனை தென்னை வள அபிவிருத்தி ஒன்றி... மும், பனை அபிவிருத்திச் சபை... யும், வடமாகாண தெங்... பனம்பொருள் உற்பத்தி விற்... பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்... களின் சமாசமும் இணைந்து நடாத்திய பனைவள கண்காட்... சியை திரு திறந்துவைத்தார். இதனை அடுத்து நடந்த ஆய்வரங்கில்,

செஞ்சோலை

சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையம்

செஞ்சோலை — விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் அணியின் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையம். உண்மைதான், அது ஒரு சோலைக்குரிய வாசல் தான். இனிய கனவுகளை ஏந்திய படி சிறகடிக்கும் அந்தக் குழந்தைப் பறவைகளின் வாசமே இனித்தது.

அழகழகான அந்தச் சிட்டுக் குருவிகள் ஏன் இங்கு வந்தார்கள் இந்த மண்ணின் சோகங்கள் இவர்களையுமா இலக்கு வைத்தது இந்த உலகில் ஏன் இவர்கள் நிர்க்கதியானார்கள்.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு ஏன் சில மாதங்களுக்கு முன்பு கூட, வெயில் தணியும் மாலை வேளைகளில், இவர்களும், அப்பாவின் கையைப் பிடித்த படியே, கண்சிமிட்டும் வண்ணத்துப் பூச்சியை தாவிப்பிடிக்கப் பாய்ந்திருப்பார்கள். கண்ணுக் கெட்டாத் தூரத்தில், வானத்தில் திற்கும் வட்ட நிலாவைப் பிடித்துத் தா, என அடம் பிடித்திருப்பார்கள்.

இவர்களை இங்கு அனுப்பியது யார்.?

தென் தமிழீழத்தில், அகதி முகாம் வாசலொன்றில் வைத்து தங்களின் அப்பாவையும், அம்மாவையும் சிங்கள இராணுவத்திடம் பறிகொடுத்து வந்தவர்கள் இவர்கள். வட தமிழீழத்தின் வாசலொன்றில் பதிந்த விமானமொன்றின் குண்டுச் சிதறல்களுக்கு அப்பாவையும், அம்மாவையும் பலி கொடுத்து நின்றவர்கள் இவர்கள். இன்னும், இன்னும், இந்தத் தேசத்தின் நிகழ்வுகளால் தனித்து விடப்பட்டவர்கள் இந்தப்பிள்ளைகள்.

இவர்கள் இந்த மண்ணின் புதல்வர்கள், விடுதலைப் போராட்டத்தின் விளைவுகளாகத் தோற்றம் பெற்ற இவர்கள் இந்தத் தேசத்தின் குழந்தைகள், இவர்களை அரவணைப்பதும், அணைத்து வளர்ப்பதும், தமிழ்த் தாய் பெற்றெடுத்த ஒவ்வொரு மைந்தர்களுக்கும் என விதிக்கப்பட்ட கடமை.

செஞ்சோலை மாணவிகள் இன்று உற்சாகத்துடன், உலகத்தை வென்று விடும் ஆர்வத்துடன் இருக்கிறார்கள், அவர்களின் விழிகளில் இப்போது ஏக்கங்கள் தெரியவில்லை, மலர்ச்சியும், ஆவலுமே தெரிகிறது.

அந்த நிறுவனத்தின் நிருவாகியான மகளிர் அணியைச் சேர்ந்த ஜனனி சொல்கிறார்.

“எங்கள் மாணவர்களுக்கு நாங்கள் செயல் முறைக் கல்வியை கொடுக்கவே விரும்புகின்றோம். எங்கள் கல்வி முறை இந்தத் தேசத்தை நேசிக்கின்றதாகவே இருக்கும். இங்கு உள்ள மாணவிகள் கல்வியுடன் தங்கள் வருங்கால வாழ்க்கைக்கான தொழிலையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என விரும்புகின்றோம்.

செஞ்சோலை நிறுவனம், தமிழினத்தை நேசிக்கின்ற — இந்த மண்ணை விசுவாசிக்கின்ற, தமிழுணர்வு உள்ள சமூகம் ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கும். அத்துடன் நாளைய சமூகத்தினுடைய புத்தி ஜீவிகளையும் இந்த நிறுவனம் தர விரும்புகிறது,” என்றார்.

அந்த நேரத்தில் தான் அமுதினி வந்து சேர்ந்திருந்தாள். 4½ வயது நிரம்பாதவள். வந்ததும் ஜனனியுடன் ஒட்டிக் கொண்டே, செல்லக் கதைகள் சொல்கின்றாள். அவ்வளவு நேரமும் கவனிக்காமல் கையில் கிடந்த சின்னக் காயத்தை, வலியுடன் தூக்கிக் காட்டுகிறாள். அவளை நேசிக்க — இன்று அவளுக்காக அன்பு செலுத்த ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது அவளுக்குத் தெரிந்து விட்டது. அவளுக்கு மட்டுமல்ல அங்கிருக்கும் எல்லாக் குழந்தைகளுக்குமே தங்களை நேசிக்க, அக்கறையுடன் கவனிக்க ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது இந்த அன்புக்காகவும் பாசத்திற்காகவும் தான் அவர்கள் இவ்வளவு நாளும் காத்திருந்தார்கள்.

செஞ்சோலையின் பராமரிப்பாளர்களாக, புலிகளின் சீருடையுடன் மகளிர் அணியினரும் நின்றார்கள், மகளிர் அணியினரால் உள்வாங்கப்பட்ட தொண்டர்களும் நின்றார்கள். எல்லோருமே ஓர் அன்பு வலைக்குள் சிக்குப்பட்டு சுற்றிச் சுழன்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களால் இந்தக் குழந்தைகளை, எப்படி அளவு கடந்து நேசிக்க முடிகிறது. வரிப்புலி உடையை இழுத்து விட்ட படியே ஒரு பெண் சொல்கின்றாள்.

“நாங்கள் இந்தத் தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்த மண்ணில் பிறந்தவர்கள். இவர்கள் எங்களது செல்வங்கள். எங்கள் தேசத்தின் போராட்ட வாழ்வு தந்த பிள்ளைகள். இவர்களை அரவணைப்பது எங்கள் ஒவ்வொருவரதும் கடமை, நாங்கள் இதைச் சேவையாக கருதவில்லை, இது எங்கள் வாழ்வின் இலட்சியம்’ என்றாள், தமிழீழ சமூகத்தின் வருங்கால சந்ததி உயர்வானதாக வளர வேண்டும் என்பதில் அவர்களுக்கிருக்கும் ஆவல் அதிசயிக்கத் தக்கதாக இருந்தது.

இந்தப் பிள்ளைகளுக்காக — இந்தப் பிள்ளைகளின் வாழ்வுக்காக. எதையுமே செய்யக் காத்திருக்கும் அந்தப் பெண்களும் உண்மையில் உயர்வானவர்களே.

செஞ்சோலை பிள்ளைகளின் நேரடிப் பராமரிப்பாளராக இருபத்தாறு வயது நிறைந்த மாயா இருந்தார். அமைதியாக, எந்த நேரமும் சிரித்த முகத்துடன் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு நடுவே நின்றார் அந்தப் பெண்.

ஒரு பதின் மூன்று வயதுச் சிறுமி வந்தாள். ஓர் பாசமிக்க அன்னையின் அரவணைப்பிலிருந்து வருவது போல் அவள் அழகாகவும் சீராகவும் இருந்தாள். முகத்தில் மகிழ்ச்சியும் — குறும்பும் துடித்தன. மாயா அக்காவைப் பற்றிக் கேட்டதும், அவள் முகம் கனிவாக மாறிக்கொண்டது.

“ஒரு தாயிடமிருந்து பிரிந்து இன்னொரு தாயிடம் நாங்கள் வந்துள்ளோம். மாயா அக்கா எங்களுக்கு அக்கா இல்லை. ஓர் அம்மா” என்று பெரிய ஆள் மாதிரிச் சொன்னாள் அந்தச் சிறுமி.

இந்தக் குழந்தைகளை தங்கள் சுய நலத்திற்காக பயன் படுத்த நிற்கும் தீய சக்திகளிடமிருந்து (இவர்களை) காப்பாற்ற வேண்டும் இவர்களுக்கு ஓர் வளமான வாழ்க்கையை அமைத்து, இம் மண்ணின் சிறந்த மனிதர்களாக மாற்ற வேண்டும். என்ற இலட்சிய நோக்குடன் இயங்கும் செஞ்சோலை நிறுவனம் தமிழீழ மக்களிற்கும் ஓர் வேண்டுகோளை விடுகிறது,

“செஞ்சோலையை இந்தத் தேசத்தின் நிறுவனமாக நினையுங்கள். இவர்களை உங்களின் பிள்ளைகளாக நேசியுங்கள். இவர்களின் நல் வாழ்வுக்காக எங்களுடன் சேர்ந்து உழையுங்கள்” என்பதே ஆகும்.

செஞ்சோலை மாணவர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரை ஒருவர் மிகவும் நேசிக்கிறார்கள். ஓர் புரிந்துணர்வுடன் நடந்து கொள்கிறார்கள். எல்லாக் குழந்தைகளும் செய்வது மாதிரி சில சின்னத் தவறுகளிற்கும் — குழப்படிகளிற்கும் இவர்கள் விதிவிலக்கானவர்கள் அல்ல. ஆனாலும், நாளை

செஞ்சோலை மாணவி ஒருத்தி இந்தத் தேசத்தின் உயர்ந்த மாணவியாக இருப்பாள். இந்தத் தேசத்தை நேசிப்பாள் இந்தத் தேசத்தின் வாழ்வுக்காகவே வாழ்வாள்.